

Eva Mašková

POZLACENÁ KLEC

DETEKTIVNÍ NOVELA

2. MÍSTO V LITERÁRNÍ SOUTĚŽI
TALENT PRO ART 2020

Eva Mašková
POZLACENÁ KLEC

DETEKTIVNÍ NOVELA
2. MÍSTO V LITERÁRNÍ SOUTĚŽI
TALENT PRO ART 2020

Pozlacená klec

Detektivní novela

Copyright © Eva Mašková, 2021

Edition © Talent pro ART, 2021

Cover picture: Natálie Březinová

www.talentproart.cz

ISBN:

978-80-7629-040-2 Pozlacená klec (PDF)

978-80-7629-041-9 Pozlacená klec (Epub)

978-80-7629-042-6 Pozlacená klec (mobi)

978-80-7629-043-3 Pozlacená klec (AZW3)

První den

I.

„Sakra, kdo zas co chce,“ zaklel vrchní inspektor kapitán Jindřich Daněk, když mu v baťůžku začal vyzvánět mobil. Vysoký, šlachovitý padesátník s náznakem počínajícího břicha slezl z kola a přijal hovor. Volal velký šéf. Dlouho jen poslouchal, prohraboval si poněkud přerostlé, mírně prošedivělé vlasy. Nakonec zavrčel: „Planý poplach, uvidíš. Jo, sjeďu tam rovnou.“ V mobilu vyhledal nejkratší cestu a se zabručením se vyhoupl do pedálů. Měl před sebou aspoň dvacet kilometrů zvlněnou krajinou a slunce už pěkně připalovalo.

Když dorazil, forenzní tým v domě právě končil. V přízemí nahlédl do ložnice s mrtvou a pokynul stážištky strážmistřyni Katce Šipkové, ať ho následuje. Zamířil do zahrady, aspoň si to otravné narušení víkendu trochu zpříjemní.

Rozsáhlý pozemek se táhl těsně podél břehu přehradní nádrže. Svažité pažit, obkroužený ze tří stran vysokými stromy, protínaly záhony růží a pečlivě sestříhané živé plůtky. Ticho přerušoval jen zpěv ptáků a šumění slabého větru v osikách. Vzpomněl si na úmorné kilometry mezi chatami nahuštěnými na miniaturních pozemcích. Těch aut a lidí! V dnešní masové spotřební době je prostor největší luxus. Skrýt se daleko od hlučícího davu. Zatoužil natáhnout se na vyhřátý břeh a zaposlouchat se do šplouchání vody. Jen tak ležet a pozorovat hru světla a stínu v korunách stromů. Zhluboka se nadechl. V prohřátém vzduchu se vznášela jemná vůně čajových růží a zimolezu, což ovšem Daněk nevěděl. Přírodu měl rád, ale květiny ho nezajímaly.

Sedli si do stínu na bílou dřevěnou lavičku. „Tak co pro mne máš?“ obrátil se na dočasnou členku svého týmu.

Katka vytáhla notes a snaživě spustila: „Dnes v 9.21 zavolał JUDr. František Koláček, 38 let, linku 112. Požádal o lékařskou pomoc a policejní asistenci. Sanitka a hlídka městské policie dorazily skoro současně, v 9.35. V ložnici v přízemí domu našli mrtvou ženu, majitelku nemovitosti. Leona Widimská, věk 65 let, vdova. Ležela na zádech ve vlastní posteli, oči vytřeštěné, obličej lehce zmodralý a v ruce inhalátor bez náplně. Žádnou bombičku, která by jí mohla vypadnout, jsme v pokoji nenašli. Dveře do